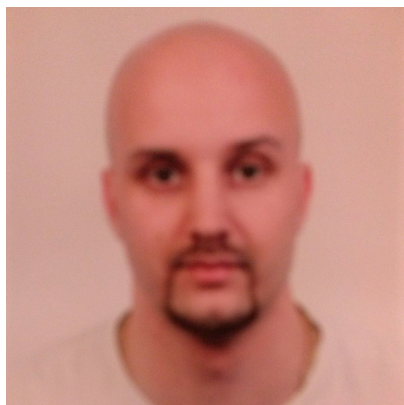

Пише: Ненад Пиваш
недеља, 23 јун 2019 08:27

Постоје нека друштвена питања на којима различити појединци, одговарајући на њих, заправо много више говоре о себи. Тако се поштење и аналитичност особа које се перципирају као српски националисти у многеме може проверити на основу њиховог односа према Вучићу. Уколико о њему изражавају позитиван став ту, или постоји неки мање или више видљив лични интерес да се тако говори, или је напосто реч о особама којима разумевање политике не иде баш најбоље.

Са друге пак стране, када је реч о нашим антинационалистима ту се поштење и интелектуална доследност најлакше проверавају односом према Милу Ђукановићу и црногорском национализму монтенегринске провинијенције. И нажалост на том питању огроман број њих пада, јер изузев часног изузетка Јова Бакића [1] тешко се могу наћи наши антинационалисти, у делу јавности препознатљиви под именом другосрбијанци, који исказују било какву дозу критичности према према монтенегринском национализму. И не само то што не исказују критику, него већ дужи низ година имамо отворено савезништво између декларативних антинационалиста у Србији и монтенегринских националиста.

Да тај савез није нешто ново, већ константа која постоји већ дуже време можда се најбоље може видети по изјави Ненада Чанка, да се он још од 1991. године залаже за независну Црну Гору [2]. И заиста Чанак је још 90-их имао добре односе са Славком Перовићем, једним од првих црногорских сепаратиста и једним од оснивача Црногорске православне цркве [3]. То савезништво постаје веома видљиво када год дође до одређених тензија између црногорског режима и Србије, Срба и Српске православне цркве. Обично то буде тако што Ђукановић, или неко из његовог непосредног окружење, изнесе лавину антисрпских оптужби, а затим се неко од српских представника усуди да на то немушто одговори. И одмах крену уобичајне приче о мешању у унутрашње ствари суверене Црне Горе, Милошевићу, Великој Србији и сл. И ту заиста нема нарочито много разлике између изјава монтенегринских националиста и наших другосрбијанаца. Последњу епизоду старе љубави имали смо прилику да видимо након што је СПЦ изразила незадовољство црногорским Предлом закона о слободи вероисповести који

Пише: Ненад Пиваш
недеља, 23 јун 2019 08:27

подразумева подржављење црквене имовине. Као и изјава о Николе Селаковића о томе да је Црна Гора историјски била српска држава. Додуше изјава Селаковића је, као и све што долази из СНС кухиње, неискрена, јер је управо он, не тако давно, био гост на конгресу ДПС, када је у име своје странке и Вучића подржао Ђукановићев режим[4]. Но то је већ посебна тема.

Листа Ђукановићевих пријатеља у Србији је подгачка, тако се рецимо Ненад Прокић жали што Срби нису фини као Енглези, који јелте никада не помињу САД као „класичну енглеску државу“ [5]. Оно јесте, „случајно“ је пропустио да помене како ни Монтенегрини нису попут Американаца, који не називају свој језик „америчким“ и не споре своје англосаксонско наслеђе измишљајући да су пореклом Атлантиђани или нешто треће. Теофил Панчић, говорећи о истој теми поручује како СПЦ „никада није оклевала, нити била невољна да послужи као катализатор националистичке политике и 'пијемонтских' амбиција разних београдских режима“ [6]. Тако испаде да је жеља СПЦ да жадржи у свом поседу имовину, за коју има доказе о власништву, национализам и клерикализам, док је Ђукановићев покушај стварања националне цркве ваљда секуларизам и допринос помирењу у региону...?

Наравно, било какав монтенегрински удар на Србију не може да прође, а да се у њега не укључи њихов стари и већ поменути пријатељ Чанак. Он услед свог егзибиционизма има потребу да буде најдиректнији па тврди како би требало да имовина која је одузета на сабљу(?) 1918. године буде враћена историјским власницима Црној Гори и Црногорској православној цркви [7]. Чанак у потпуности прихвата наратив монтенегринских националиста о томе како је наводно постојала некаква аутокефална „Црногорска православна црква“, иако за тако нешто нема историјских доказа, а о томе нису говорили чак ни први Црногорци који су почели да негирају српски идентитет, попут Секуле Дрљевића. Но Чанак даје и занимљив закључак на истом месту када износи уверење ће Вучић „одолети притиску СПЦ „ и да се „неће придружити некаквој хистерији против Црне Горе“.

Монтенегринство у другосрбијанском огледалу или зашто је сваки национализам добар уколико је

Пише: Ненад Пиваш
недеља, 23 јун 2019 08:27

Монтенегринство у другосрбијанском огледалу или зашто је сваки национализам добар уколико је

Пише: Ненад Пиваш
недеља, 23 јун 2019 08:27

